

er blevet tagen tilbage, har været stillet. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavn, som nys havde Ordet (Knudsen), udtalte sig jo i samme Retning. Jeg beklager, at Dagsordenen saa hurtigt blev tagen tilbage. Hvis der var blevet forhandlet noget længere om den, vilde jeg have udtalt mig lidt om den, og navnlig vilde jeg have sagt, at jeg ikke tror, de tre Herrer have gjort deres Sag en Tjeneste ved at stille den. Dernæst vilde jeg have sagt til dem, at de ikke havde paavist et eneste positivt Forslag, som de ønskede at sætte i Stedet for det foreliggende Lovforslag. Havde de i Stedet for at sige: Der mangler det og det, sagt: Der er det og det positive Forslag, hvorved vi ville løse denne Sag, og som vi ville sætte i Stedet for det foreliggende, havde det været en anden Sag, men det sagde de ikke; den ærede Ordfører for dem (Stilling) anførte ikke noget som helst positivt. Deraf uddrager jeg den Slutning, at selv om vi nu lade denne Sag gaa til Udvalg, vil der ikke komme væsentlige Forslag frem til at ordne denne Sag paa anden Maade end det foreliggende Forslag. Det er det andet Moment, som gør, at jeg ikke synes, at en Overvejelse i Udvalg er stærkt fornøden. — Endelig er der et tredje Moment. Jeg erkender, at ogsaa jeg kun flygtig har set paa de foreliggende Ændringsforslag. De have jo ligget fremme i lovførmelig Tid, men under vanskelige Forhold for os. Jeg takker baade de tre Herrer, som have stillet Dagsordenen, og det fjerde Medlem (Fussing), som selv med stor Interesse har beskæftiget sig med denne Sag, for, at de have stillet saadanne selvstændige Forslag. Jeg takker dem derfor, thi nu ligger for os det Materiale, som altsaa et saadant Udvalg skulde beskæftige sig med. Jeg tror ikke, det er større, end at vi ved at høre d'Hrr.s Motivering og ved at overveje den under Forhandlingen kunne afgøre disse Spørgsmaal uden Udvalg, og naar det ikke er fornødent, ser jeg ikke, hvorfor man skulde sinke Sagen med Udvalgs Nedsættelse. Paa den anden Side skal jeg erkende, at bliver Udvalg nedsat, burde dets Arbejde være gjort paa 14 Dage, og der burde ikke ske en Standsning af Sagen, men jeg kan, som sagt, ikke se Nødvendigheden af at nedsætte Udvalg i Øjeblikket. — Derimod maa det være mig tilladt at nævne — jeg henstiller det til Overvejelse — og det var ogsaa noget, den ærede Forslagsstiller (Holch) fremførte som Motiv for at lade Sagen gaa til Udvalg, om vi ikke have haft for kort Tid til at se paa de forelig-

gende Ændringsforslag. Det vilde være noget andet, hvis man kunde sige, at Tingets Medlemmer ikke have haft Lejlighed til at undersøge disse Ændringsforslag, og at man derfor kunde udsætte Sagen til en senere Afgørelse. Jeg begærer det ikke; jeg tror, at naar Forslagene blive motive-rede, kunne vi dømme om dem her paa Stedet, men en saadan kort Udsættelse var det videste, vi behøve at gaa til lige over for disse Forslag.

J. Pedersen: Jeg har den Opfattelse, at der i det høje Ting er sikkert Flertal for at føre denne Lov igennem, og jeg maa tilstaa, at jeg derfor ikke rigtig forstaar de Bestræbelser, som gøre sig gældende for at sinke dens Gennemførelse. Jeg kan forstaa Fremkomsten af den stillede Dagsorden, dersom de ærede Medlemmer, som stillede den, havde nogen Tro paa, at den kunde føres igennem, jeg kan mindre forstaa det, hvis det kun var for at faa Lejlighed til at føre nogen Diskussion om Sagen, det bedrer ikke paa Sagen. Men efter at Dagsordenen er tagen tilbage med den Motivering, at man vidste nok, at den ikke kunde vedtages, forstaar jeg ikke, hvorfor der nu gøres Forsøg paa at faa Sagen i Udvalg; thi er det saaledes, som jeg synes, at alt tyder paa, at denne Sag i den foreliggende Skikkelse har et sikkert Flertal for sig i denne Sal, vil det jo dog ikke nytte noget i Retning af at forhindre den, at Sagen gaar i Udvalg. Det er saa tidligt paa Samlingen, at der vil være meget god Tid til desuagtet at føre den igennem, naar der er tilstrækkelig Vilje dertil, hvad jeg, som sagt, tror, der er. Jeg skal ikke komme ind paa Sagen i sin Almindelighed, hvad jeg derom har at sige, kan maaske ske ved 3dje Behandling. Min Opfattelse af Sagen er den samme, som den var i Fjor, at i den Skikkelse, hvori Lovforslaget foreligger, forekommer det mig at være meget mangelfuldt, men paa den anden Side tror jeg, at kan man ikke komme frem ad anden Vej, vil det dog vist ikke være rigtigt at modsætte sig, at der bliver begyndt paa denne Sag. Min Stilling til Spørgsmaalet om Udvalg vil være den samme som sidst; jeg vil ikke blande mig i det Forhold, jeg antager, at det Flertal, som vil gennemføre Sagen, vil være i Stand til at gennemføre den og ogsaa forhindre Udvalg, hvis det ikke synes om dette. Jeg anser det for temmelig ligegyldigt, om der bliver Udvalg eller ej, og jeg vil derfor ligesom sidst afholde mig fra at stemme.